

Sygn. akt: I C 813/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Inga Kukła
Protokolant:	stażysta Renata Schurgacz

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 r. w Kędzierzynie-Koźlu

sprawy z powództwa **J. B. (1)**

przeciwko (...) sp. z o.o. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo
2. zasądza od powoda J. B. (1) na rzecz pozwanego (...) sp. z o.o. w W. kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Syg. akt I C 813/14

UZASADNIENIE

Powód J. B. (1) pozwał (...) spółkę jawną z siedzibą w W. żądając pozbawienia wykonalności wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 29 lipca 2010 roku, sygn. akt I C 144/10.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż wyrok Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 29 lipca 2010 roku, sygn. akt I C 144/10, zaopatrzony w klauzulę wykonalności, został wydany z naruszeniem prawa, albowiem Sąd:

1. nie określił w nim pełnego oznaczenia wierzyciela,
2. nie poczynił w nim ustaleń w przedmiocie łączącego strony zobowiązania umownego,
3. nie wskazał w nim daty wymagalności roszczenia,
4. nie przedstawił w nim dowodu na okoliczność wezwania do zapłaty dłużnika,
5. nie wskazał w nim daty rozpoznania wniosku wierzyciela o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności.

W odpowiedzi na pozew, pozwany (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (następca prawny (...) spółka jawna z siedzibą w W.) domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu zarzucił, iż podniesione przez powoda zarzuty nie mogą odnieść zamierzonego skutku. Nie znajdują się one bowiem wśród podstaw prawnych, o których mowa w art. 840 k.p.c. Tymczasem przepis

ten wyczerpująco wskazuje przesłanki ustawowe powództwa opozycyjnego. W myśl tego przepisu zdarzenia, które zaistniały przed zamknięciem rozprawy, nie mogą stanowić podstawy powództwa opozycyjnego, gdyż okoliczności te uległy prekluzji z chwilą zakończenia prawomocnego postępowania o zapłatę, sygn. akt I C 144/10. W ocenie pozwanego także postępowanie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności nie wymagało wykazania zaistnienia zdarzenia warunkującego wykonalność tytułu egzekucyjnego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny;

29 lipca 2010 roku Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu, sygn. akt I C 144/10, zasądził od J. B. (1) na rzecz (...) spółka jawna z siedzibą w W. kwotę 1.930,47 zł. wraz z odsetkami. Wyrok ten uprawomocnił się w całości.

9 czerwca 2014 roku, na skutek wniosku (...) spółka jawna z siedzibą w W. z dnia 5 marca 2014 roku, Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu zaopatrzył w/w tytuł egzekucyjny w klauzulę wykonalności. Tytuł ten stał się następnie podstawą wszczęcia przeciwko J. B. (1) postępowania egzekucyjnego przez Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla W. w W.M. P..

Sąd zważył, co następuje ;

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przeprowadzona w sprawie analiza okoliczności faktycznych, na których oparto żądanie pozwu, nie potwierdziła - wbrew opinii powoda - słuszności jego stanowiska procesowego. Roszczenie bowiem zostało skonstruowane, jak trafnie zauważyła strona pozwana, na okolicznościach, które nie znajdują oparcia w art. 840 §1 pkt 2 k.pc. będącego podstawą prawną rozstrzygnięcia przedmiotowego sporu.

Przepis ten stanowi ogólną przesłankę pozbawienia wykonalności sądowych tytułów egzekucyjnych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności. Zgodnie z tym unormowaniem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli:

-po powstaniu tytułu egzekucyjnego(w niniejszej sprawie wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 29 lipca 2010 roku, I C 144/10) nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane

-gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powołany przepis zapewnia dłużnikowi ochronę prawną w postępowaniu egzekucyjnym w przypadku naruszenia jego praw podmiotowych znajdujących podstawę wyłącznie w prawie materialnym .

Zebrany w toku niniejszego procesu materiał dowodowy przedstawiony przez stronę powodową dotyczył w całości zarzutu nieważności wyroku wydanego w sprawie sygn. I C 144/10 i żądania uchylenia go wraz postanowieniem o nadaniu klauzuli wykonalności. Powód twierdził ,iż nie był użytkownikiem usługi a podpis na umowie złożonej do sprawy (...)jako dowód nie jest podpisem powoda. W postępowaniu toczącym w sprawie I C 144/10 został pozbawiony możliwości uczestniczenia w rozprawie ponieważ sąd nie uwzględnił usprawiedliwienia jego nieobecności. Z kolei strona pozwana zaprzeczyła w całości twierdzeniom powoda podnosząc ,iż składane wnioski dowodowe w postaci pism reklamacyjnych kierowane są do innego podmiotu , mianowicie do (...), który jest innym podmiotem od (...) S.A.i wniosła o oddalenie ich w całości. Powód zarzucił ,iż pozwany uzyskał orzeczenie sądowe przed rozpatrzeniem składanych przez niego reklamacji do (...). Sąd przyznał rację stronie pozwanej i oddalił wnioski powoda w postaci pisma (...)z dnia 25.05. 2010r. , z dnia 2.06. 2011r. i z dnia 7.06. 2011r. oraz pisma kierowanego do Prezesa (...) S.A.z dnia 5.07. 2011r.

Należy w tym miejscu podnieść, iż istotą powództwa opozycyjnego jest pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub w części z przyczyn wskazanych w art. 840 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. a nie podważenie ważności wyroku sądowego czy uchylenie klauzuli wykonalności. Środkiem do zwalczania klauzuli wykonalności jest zażalenie złożone w postępowaniu klauzulowym stosownie do art. 795 k.p.c. oparte wyłącznie na zarzutach natury formalno-prawnych np. że tytuł egzekucyjny nie podlega jeszcze wykonaniu ponieważ nie zaistniały ku temu warunki wynikające z przepisów prawa.

Z akt sprawy prowadzonej pod sygn. I C 144/10 wynika, iż powód J. B. zaskarżył w całości postanowienie Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności wyrokowi, którego przedmiot sprawy dotyczy.

Chociaż jak wyżej stwierdzono powództwo przeciwegzekucyjne stanowi merytoryczną obronę dłużnika to w żaden sposób obrona ta nie może zmierzać do naruszenia powagi rzeczy osądzonej i w konsekwencji spowodować inną merytoryczną ocenę stanu faktycznego i prawnego.

Jednym z przykładów ograniczenia prawa strony do powoływania się na okoliczności, których nie podniosła w odpowiednim czasie, jest postępowanie wywołane powództwem opozycyjnym. Ustawodawca wprowadza bowiem katalog okoliczności które mogą prowadzić do skutku w postaci pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo jego ograniczenia (art. 840 k.p.c. in principio). Innymi słowy, tylko okoliczności wskazane w przedmiotowym przepisie mogą stanowić skuteczną podstawę żądania pozbawienia tytułu wykonawczego przynajmniej wykonalności. Oznacza to, iż żadna inna przyczyna, chociażby moralnie, czy etycznie uzasadniona, nie będzie mogła wywołać takiego skutku. Jako przepis wyjątkowy nie może być on bowiem interpretowany rozszerzająco.

Analiza prawna przesłanek, o których mowa w art. 840 § 1 k.p.c., w konfrontacji z twierdzeniami powoda, nie pozostawia wątpliwości, iż jego żądanie nie może znaleźć uzasadnienia w przesłankach, o których mowa w pkt 1 i 2 w/w uregulowania. Ten pierwszy dotyczy bowiem tytułów egzekucyjnych innych niż orzeczenia sądu (sam powód wskazuje, iż podstawą egzekucji przeciwko niemu jest zaopatrzone w klauzulę wykonalności wyrok tutejszego Sądu Rejonowego). Pozostało określić zatem, czy podstawę skutecznego żądania pozwu – w przypadku powoda – mogą stanowić przesłanki, o których mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.c. Przepis ten stanowi ogólną przesłankę pozbawienia wykonalności sądowych tytułów egzekucyjnych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności. Zgodnie z tym unormowaniem dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego (w niniejszej sprawie wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie-Koźlu z dnia 29 lipca 2010 roku, I C 144/10) nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane lub gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Do zdarzeń takich przykładowo należy zaliczyć odroczenie spełnienia świadczenia, rozłożenie na raty płatności świadczenia przez wierzyciela, zwolnienie dłużnika z długu przez wierzyciela, spełnienie świadczenia.

Podniesione przez powoda zarzuty, w szczególności w zakresie istnienia zobowiązania z powodu składanych reklamacji, podważania ważności istniejącej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, dotyczyły zdarzeń przed powstaniem tytułu egzekucyjnego. A zatem mogły być one podnoszone w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji, względnie Sądem drugiej instancji. Trzeba przy tym dodać, iż sąd rozpoznający sprawę wywołaną powództwem opozycyjnym nie jest władny, aby oceniać prawidłowość zapadłego w sprawie powoda tytułu egzekucyjnego. Co wynika już z powierzchownej analizy przywołanych wcześniej przepisów prawa, Sąd ten nie posiada kognicji, aby podważyć wcześniej zapadłe orzeczenie. Jego władza ogranicza się tylko do możliwości uwzględnienia dla bytu określonego tytułu wykonawczego – okoliczności, które zaistnieją po jego wydaniu, aby chronić dłużnika przed negatywnymi skutkami tego typu zdarzeń. Ustawodawca wprowadza tu tylko jeden wyjątek, a to w postaci regulacji, o której mowa w art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. Nie można przy tym pominąć, iż wyjątek ten, co zasygnalizowano już we wcześniejszej części uzasadnienia, nie dotyczy tytułów egzekucyjnych, będących orzeczeniami sądowymi.

Reasumując, przywołane wyżej względy uniemożliwiają podzielenie stanowiska procesowego powoda. Zarzuty, na których oparto powództwo, nie dotyczyły bowiem zdarzeń, które zaistniały po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Dla

swojej skuteczności powinny być one podniesione w toku postępowania rozpoznawczego wywołanego pozwem (...) spółka jawna z siedzibą w W.. Były to również, co do zasady, zarzuty naruszenia prawa procesowego przez Sąd rozpoznający pierwotną sprawę pomiędzy stronami. Te zaś, chociażby zaistniały po zamknięciu rozprawy, nie mogły jednakże mieć wpływu na istnienie zobowiązania albo jego egzekwowalność.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnia art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W skład kosztów procesu weszły: wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika strony pozwanej – 600 zł, zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa-17 zł.